

לעשות פה"ם ידענו מדברי חכמים אמתיים שהארת פורים גדולה למאד וקדושה גדולה מאירה בו בעולם ונראה שמהנין כך מלמעלה האדמו נשמר או מכל

הרב אברהם פרנק
י"מ פ"ש ט' אדר א'

ברכו

ב"ב י. ואם לא יהי שכור גדול אפי'
לדבר כראוי מ"מ כשיראה המלך לגנו
אבל כשהגיע לשיעור כזה שגם אימת
להתפלל בכל גוני ולפי' לפמשי"כ
שיהי' שתוי ודאי חובה היא י"ל דמו
גדולה כ"כ שאינו יכול לדבר אפי'
שנוהגים להתפלל בהיותם שתויים ב
לענין שתוי לע"ד יש ע"מ לסמוך.

עולה

קלוקל, כיון שהוא עסוק בשמחת פורים וא"צ כ"כ להיות על משמרתו רק שלא
יעבור ח"ו שום דבר מדברי התורה והמצוה שח"ו אין עבירה מצוה אבל בדברי
הרשות שראוי להשמר מהם בכל הימים. במו שחם מקלי' נוגה שקרובה אל הרע.
ביום הקדוש תזה משומרים אנו כי נפל או פחד היהודים על עמי הארץ ורבים מהם
מתיהדים וכמו כן בכל דור ודור נופל פחד היהודים. מי שהורא קהודי כופר בע"ז
ומודה באמונת אל אחד המיוחד ב"ה אשר אפס זולתו על שרשיהם של עמי הארץ
למעלה וייראו לשלות בו יד לפחות ולהסית ח"ו. כי מצוה בעליבא דעסיק בה
אגוני מגבא. והנה התארה הנמשכת ביום הקדוש הזה היא ממש מצד קדושת הגוף
הישראל. כי קיימו וקבלו בו את התורה ברצון מה שהי' מקודם לכן מודעה רבא
לאורייתא (שבת פ"ח.) וזה האונס לא הי' כ"א לגופים. כי הנפשות נהנות מאור
העליון. וזהו רצונם וכבודם לקבל עליהם עול תורה ומצות. אבל הגופים עוד לא
נתקנו לגמרי. ע"כ הי' כבר עליהם עול התורה. אמנם כאשר שחה לעפר בפשם והמנו
הרע רצה לשלוט בגופם. וכאשר הי' ד' להם לישועה נפדה גופם מהכחות הרעים.
ולא נמצא בהם רצון כ"א בלב אחד לאביהם שבשמים. ע"כ ביום זה לעד הצללים
ינוטו. ואף כי בכל ימי השנה הוא כעובד ע"ז (ע' ברכות ל"א.) מפני שהכח השכלי
מסתלק. ויש בו סיבות לזה. כי השמחה היא מעלה גדולה דבקה עם אור השכל בעצם.
וכיון שהכלי צר אין הגוף יכול לקבלו כ"א כמדתו. אבל כשמתרבה יותר מדאי אין
הכלי סובל את האור. והאור יוצא ומסתלק למעלה. וגשאר הגוף בלי אור. ומיד הוא
מסוכן מהני דקימי עלן כי כסלא לאוגיא. אבל ביום זה יש כאן ב' לטיבותא. חדא
שעצם הכלי מוזכך הוא ויכול לקבל אור שמחה גדולה ולא יתבטל. ועוד שאפי' אם
יסולק אור השכל מכלי הגוף הנה כחות הגוף בעצמם כבר קדושים הם. ושומרים מכל רע
ומדביקים עצמם לשלמות האמתית שבאור פני מלך חיים. ע"כ המצוה או לבסומי.
וממשיך אור גדול ע"ז כמבואר בדברי האריז"ל. ולולא דמסתפינא הי' נ"ל דאף
שבכל הימים שתוי אל יתפלל. מ"מ ביום זה הואיל ומצותו בכך לא מטריה זולת
שיכור גמור שצ"ע אנו הוא מהמצוה. כי עיקר טעם שתוי אל יתפלל י"ל מפני
שהתפילה היא העלאה למעלה בקרבן לד'. ואם נמצא בענינו דבוק רע הרי הוא
מקריב ע"ג מזבח העליון דבר שאינו ראוי לקדושה. אבל ביום זה כחות הגוף ג"כ
מקדושים לשמים. והאור חופף עליהם בכל גוני. וע"כ י"ל דה"ט דמלאכה לא קבלו
עליהו בפורים. דכתיוב אין הגשמי מתנגד לרוחני. ע"כ בכל ז"ט. שעיקר התכלית
של כולם שיהי' מקרא קודש להתענג על ד'. לא יתכן להיות עסוק במלאכות חול.
שהן שייכות לל"ט מלאכות דמעלמא דאתלטיא. משא"כ היום שנהפכה הקללה לברכה.
ואפי' עסוק במלאכה שם הוא מוצא אור הקדושה. כי נפל הקיר הטח תפל עלי שיה
קודש. ועשרה כתרין דמסאבין נשברו בחודא זקיפא דעשרת בני המן. ע"כ האור
מגולה ע"י המגילה. ובין בדברים ודעת לגפשיך ינעם.

עולה ראיה (ליקושים)

שיעור השכרות. שאינו יכול לדבר לפני המלך. שםבואר בס' צ"ט דתפלתו
תועבה. נלע"ד ר"ל שהוא שיעור גדול לשכרות. כפי שאת"ל פחד קשה יין מפינו

ששייכה לבעל. וענין שיר הוא מצד החשק, ולכן נקרא שירי עגבים, וכאשר כלתה נפשו להש"י הוא חולת אהבה לו או נפתח פיו לשורר לפניו. ואין לך שירים מעוררים אהבה של ישראל לאביהם שנשמים והתאחדותם כשיר השירים. ואהבה זו הוא היפך אהבת עולם הזה, ולכן הוא קודש קדשים, שייך לגמרי להש"י ונפרשו לגמרי מכל האהב עולם הזה.

שאין לו שום שייכות להם כלל. וכך הוא המדה, זאתו לב שטועם מן החושך עד קצה האחרון ומבקש משם את ה' - טועם האור עד קצה האחרון. עד שמשיג שאין חושך וכל חושך לא יחשיך וגו', לילה כיום יאיר וגו'. וכן בכל המדות, במקום צרות עין שם הוא טובת עין, ובמקום רוע לב לב טוב.

אות יח

א! ענין פורים על שם הפור (אסתר ט, כו). דקדושת שבת קבוע מהש"י ומקדש, וקדושת יום טוב וראש חדש ישראל מקדשי. אבל פורים אותו יום זכה וגדול על ידי המן שנבחר למחייית עמלק, כי מנייה ונחה אבא כו' (סנהדרין לט, ב), ועל פי עצמו נבחר, על פי הגדול נפל על יום זה שיהיה מוכן למחייית עמלק ולנוה ביום שאחריו ועשה (אותו יום משתה ושמחה וגו'). אסתר ט, יח. ולכאורה הגדול נראה מקרה, רק הכתוב מעיד (משלי טו, לג, בחיך יוטל את הגדול) ומה' כל משפטו, דהמקרה גם כן מהש"י, על ידי זה הוא עיקר ויצות עמלק שנאמר כו' אשר קרן (דכריס נה, יח), וכן בהמן אשר קרהו (אסתר ו, יג), שנחלים במקרה, כי כפי שרשם כן הם כל ענינם. כדרך שאמרו (סנהדרין צ, א) הוא כפר בתחית המנוים לפיכך אין לו חלק בתחית המתים, וזהו מצד הבחירה. ומצד הידיעה הוא בהיפך, שמי שאין לו חלק בתחית המתים הוא כופר בתחית המתים. וכן כל ענין עמלק מקרה בעולם, כי הש"י ברא גם כן ענין מקרה, דאין דבר חוץ מהש"י, ודבר זה גם כן מהש"י שיהיה מקרה מה שאינו מסודר כפי הסדר שיסד, וזהו עמלק. ולפי שהוא מקרה, כמו שנאמר אשר

קין, הוא חולה הכל במקרה. ואמר אשר קרהו זהו היין בעת הסוף שלו שהלך לאבדון. או אמר אשר קרהו שתלה הכל במקרה, וכל דבר מתברר בסופו. כמו בבלעם בסוף במעשהו דשטים נתגלה רשרשו זנות, ואז אמר הנני הולך לעמי וגו' כמו שאמר ד"ל (ילקוט שמעוני בלק כד, י' ופירש"י) ונודע שנבאש. דכתחלה כל דבר רע הגון הוא להיפך. וגוון עמלק הוא שאין נחלה במקרה, דענין הגדול מצונו בחורה ביזם הכפורים וכחלוקת הארץ, וזהו ענין ישראל לסמוך על גדול להחזיק שאין הדבר במקרה.

[ב] וזה כל חוקפו של עשו פושט טלפיו (לומר אני טהור, ביר ויש פושט טה) עד שהוצרך הש"י לומר אני חשפתי את עשו גליתי מסתריו, דאחר לא יוכל לגלות זה. ונאמר (עובדיה א, ו) נחפשו עשו נבעו מצפוניו, משמע דיש לו מצפונים, ואין הכתוב קורא מצפון מה שצפון לעין סתם בני אדם. רק מה שצפון גם ממלאכים ונביאים וחכמים, ואין צריך לומר מאדם עצמו שיוכל להטעות עצמו, ואי אפשר לגלות זה אלא הש"י הבקי במעמקי לב. וזה כל כח עמלק שנקרא ראשית גוים (במדרש כד, כ), ונאמר והיה בהיות וגו' תמחה וגו'.⁴⁶ דכל העכורים אילו לא היה

שורט
מציא
מנצח
אותה
והיה
שלא
צריך
טוב ו
ההתפג
וגו ובו
הוא לצ
לצורך
בלב ור
צורך כי
מה יאי
הכריאה
נראה מי
לא ישאו
הש"י ו
שונים א
אני ראשו
באמת, כי
מנחות קי,
דין כו' ו
הוא כאמו

[א] ענין
מדת הש
ישראל, ו
בחקו וגו'
טו, טז. ו
בכל משג
מה שהז
אפיל
וזהמא,
מכל מק

45. סנהדרין לט, ב: "אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: היינו דאמרי אינשי, מנייה וביה אבא ליזיל ביה נרגא". רש"י: "אבא: יעו. מעצמו קל יעו יכנס בתוך הגרון להיות בית יד, ויקצצו בו את היער, וכן עובדיה לצודם דודו למואב, והוא יצא מרות המואביה".

46. דכריס כה, יט: "ויהי בהנני ה' אלהיך לך מכל איבוך מסניכ, בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה, תמחה את זכר עמלק מתחת השמים, לא השכח".